

Cena numeru 25 gr.

Miesięcznie zł. 5.50

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dunajewskiego 5
Telefon Redakcji 103-06
Telefon Administracji 103-10
Adres dla telegramów:
NAPRZOD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOJALISTYCZNEJ

Tygodnik w Krakowie
Zagranicą
miesięcznie 9 złotych
Za zmianą adresu 60 gr.
Wychodził oddzielnie rano
z wyjątkiem poniedziałków
i dni świątecznych
Ionto PKO Kraków 400.070

Zgromadzenie wyborców w Starym Teatrze odbędzie się w niedzielę 5 października o godzinie 10 przedpł. Przemawiać będą: marszałek Daszyński i wicemarszałek Żuławski

Co dalej?

(Korespondencja własna „Naprzodu”
Warszawa, 2 października.

Dziś w „historii brzeskiej” rozpoczął się nowy okres: okres walki o prawo. Dotychczas arrestowani nie mogli formalnie nie zrobić przeciw przetrzymaniu ich w więzieniu wojskowemu, gdyż nie mieli obrońców. Jak wiadomo, sędzia śledczy p. Demant jeszcze dotychczas nie ma bezopornej styczności z więźniami, czeka na pozwolenie władzy wojskowej, gdyż tylko ona może każdemu „cywilowi” dozwolić albo odmówić wstępu. Przez okrągle trzy tygodnie musiano robić starania, aby więźniowie otrzymali prymitywne prawo każdego oskarżonego: wybrać sobie obrońcę. Napiero wszczarj wroceno obrocom pełnomocnictwa — władza więzienna — wojskowa nie speszyla się.

Obrońcy, których dotychczas prokurator i sędzia śledczy przyjmowali tylko z kurtuzji, teraz dopiero uzyskali prawo interweniowania na rzecz swych modawców. Pierwszym ich krokiem było wniesienie dziś od tutejszego sądu okręgowego protestu przeciw osadzeniu b. posłów w więzieniu wojskowemu. Wywód prawny jest całkiem prosty: w więzieniu wojskowemu wolno umieszczać tylko oskarżonych podlegających sądownictwu wojskowemu, co do żadnego z b. posłów nie ma odnosi. Jeżeli śledztwo prowadzi sędzia cywilny, do ewentualnego sądenia kompetentny jest sąd cywilny, to i więźniowie śledcze — pomijając, czy jest ono uzasadnione — musi stać pod nadzorem władz cywilnych.

Zgóry można powiedzieć, jakie będzie zafawienie tego podania i nikt też nie poddaje się złudzeniu. Nie chodzi przecież w żadnym wypadku o ukaranie winnego, lecz o unieruchomienie kilku ludzi na czas wyborów, a takie unieruchomienie da się najlepiej przeprowadzić w więzieniu stojącym pod rygiem wojskowym, w którym rozkaz przelozonego jest dla wykonujących dozor najwyzszym prawem. Rząd sam — gdyż o Ingerencji „sprawliwosci” na arestowaniach nie może być mowy — nie ukrywa też celu, jaki chcial tem arestowaniami osiagnąć — vide wywiad p. Piłsudskiego. A czy można mieć nadzieje, że wobec wyrażonej z tej strony i w takiej formie woli jakikolwiek sąd będzie w stanie uczynić zadość żądaniu obrońców? Spelnienie byłoby przeciw równoznaczne z przetrzymaniem kompletnego osobnościa, arestowani mogliby stykać się ze światem, cel ich arestowania byłby chylony.

Nietylko więc w kołach prawniczych ale i w kołach zimnie światu prawniczemu obcych panuje niezbita przekonanie, że z dniem

wyborów, najdalej z dnem zebrała się nowego Seimu, skończy się niewola brzeska, w każdym razie dla tych, którzy uzyskają mandat. I tu przychodzi do sedna rzeczy: rząd wszystko zrobi, aby ci z Brzeźcia — w każdym razie „prowadzrzy” — mandatu nie uzyskali. Jak to się zrobi, wiedza starostwie i przewodniczący niektórych komisji wyborczych, reszta „studia” nad wyszukaniem najbardziej skuteczniejszych sposobów jeszcze nie są ukończone, pracuje w tym kierunku „litiumwirat” Schaezel-Dzladosz-Duch z nieoficjalną pomocą p. Switalskiego. Ci ludzie mają w swych rękach los przyszłego BB, czy jak tworzyć się mający zlepek będzie się nazywał.

Nie ustaje tu ani na chwilę roztrząsanie pytania, w jaki sposób rząd przeprowadzi wybory. Podczas gdy jeszcze kilka dni temu panowały wątpliwości, czy wybory wogóle będą, obecnie te wątpliwości przeniesiono na inny teren: jak wybory się odbędą. Co robić, mówią wszyscy: rząd postawił wszystko na jedną kartę nietyle przez rozpisanie wyborów, ile przez deklarację p. Piłsudskiego, że one się też odbędą. Łatwo to mówić i pisać gorąco kampanij sanatorów, że nawet kłeska wyborcza w niczem nie zmieni sytuacji, gdyż — tak brzmi określenie — władzy zdobytej niemiec nie wytraci z ręki kartka wyborcza; tak tylko się mówi, ale w rzeczywistości kłeska wyborcza doprowadziłaby albo do upadku nietyle tego rządu ale i systemu albo do wojny domowej.

ani jedno ani drugie, rozumie się, nie leży w intencji sanacji. Dopoki się da, uniknąć ostateczności, a więc zrobili wybory, ale jakiej jak? W tem właśnie leży pytanie: co dalej? i to na okres jakichś 6 tygodni: do 16 listopada późnym wieczorem. Ostatnie zajęcia mocno przerzedzili szeregi tych naiwnych, którzy oddawali się złudzeniu co do prawdziwej istoty systemu sanacyjnego, którzy mieli jeszcze jakieś cienie wiary w jej uczciwość i chęć kroczenia prostym drogami. Teraz wiara ta zginęła bez śladu; niema już najmniejszej wątpliwości, że idące tygodnie wykażą lakie orgi, których naprawdę najstarsi ludzie nie pamiętają.

Jeszcze raz i jeszcze raz trzeba sobie przypomnieć, że walka idzie dla sanacji o być czy nie być. Czy można przypuścić, że się zawaha przed kim? — lub czemkolwiek, aby być ci, dalej rządzić? Co tam wobec tego, co przygotowują, jest jedno czy tuzin czynów bezprawnych; będzie ich całe morze i dlatego potrzeba wielkiego hartu ducha, wielkiej ofiarności wielkiego poświęcenia wszystkich wolności kochających, aby mimo wszystko wybory przeprowadzić do pomysłnego końca. Co wtedy będzie dalej? Mieć siłę, a dalej już się znaleźć...

Dzień Młodzieży robotn. TUR i Dzień Spółdzielczości

OTWARCIE SEZONU ZIMOWEGO TUR
W niedzielę 5 października w Domu Robotniczym przy ul. Dunajewskiego 5 II piętro odbędzie się UROCZYSTA AKCJA

- Program:
1. „Na otwarcie sezonu zimowego” — przez Tow. prof. Korolowicz.
 2. „Dzień Mi. Rob.” — prez Org. Mi. TUR tow. St. Rzeźnik.
 3. Orkiestra Org. Mi. TUR.
 4. Przegląd sportu robotniczego i deklaracja tow. Paliny.
 5. „Sport robotniczy” — prez RSKO tow. M. Stalter.
 6. Chór „Luźni robotnicze” pod kier. Prof. Dr. Rzyckowskiego.
 7. Przednowiana przedstawicielki OKR PPS, Rady Zw. Zaw. i ak. mi. socjal. (ZNMŚ).
 8. Deklaracja chóralna.
 9. Śpiewki obowozowe — Czerwoni Harcerze.
- Paauza.
10. „O Spółdzielczości” — wiceprez, tow. T. Klucznik.
 11. „W śladach Judasza”, sztuka w 3 aktach, odczeka Zespół Teatru TUR.
 12. Na zakończenie odpowiadaj zebrań „Czerwony Stander” i „Hymn młodzieży”.
- Początek o godz. 5.00 wieczór.
Ceny miejsc od 1 zł. do 30 gr.

Czas odnowić przedpłat na październik

Sąd okręgowy w Krakowie, wydział IV karny. Dnia 2 października 1930 roku, Sygn. IV. Pr. 58/30. Sąd okręgowy, wydział IV karny na posiedzeniu niejawnem w dniu 2 października 1930 roku po wysłuchaniu zdania prokuratora sądu okręgowego wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po myśli § 489 austr. pr. k. zarządzenia przez prokuratora sądu okręgowego w Krakowie dnia 29 września 1930 roku, a wykonana przez starostwo grodzkie w Krakowie w dnia 30 września 1930 r. konfliktoce czynności „Naprzód” Nr. 226 z daty: Kraków, 30 września 1930 r. z powodu treści artykułu, zamieszczonego na stronie 2 pod napisem: „Wywiad Nr. 4”, a to od słowa „I” do słowa „niech”, od słowa „do” do słowa „nie mogą”, od słów „prokuratorzy” do słowa „nie nakładzie”; od słów „jakiego” do słowa „czemś nadzwyczajnem”, albowiem treść tego artykułu zawiera zniżenie występującego w § 300 u. k. 489 i 493 u. k. I art. V ustawy z dnia 17 września 1862 roku Nr. k. Druop. Zakazuje się dalszego rozszerzania skoniulowanej treści powyższego artykułu. Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przedpisanj formie w najbliższym numerze czasopiisma „Naprzód”. Cały nielud skoniulowanego pryma ma być zniszczony. Natomiast uchyla się powyższe koniulkoale z powodu treści rezeczonego artykułu, a to od słowa „szadenia” do słowa „b. posłów”, od słów „je ci” do słowa „zamięd”, od słów „do jest” do „władniemiem poddalkim”, oraz od słów „moje sprawca” do słów „w wiezieniu”, albowiem treść tych słów nie zawiera w sobie zniżania jakiegokolwiek przedstawstwa. — Sędzia sądu okręgowego: Piłsudski.

Wieżenie posłów w Brzesku a obowiązujące prawo

II.
PRAWNA STRONA ARRESTOWANIA
B. POSŁÓW

Jeżeli prokurator lub policja mieli pewne dane, stwierdzające, że byli posłowie tej właśnie nocy, nie mając sposobu się dowiedzieć, lub zatrzymali ich w drodze przesłuchań, to w tym wypadku — dołajajmy — w tym jedynie i wyłącznie wypadku działalność policji była prawną, w przeciwnym bowiem wypadku byłaby bezprawiem, albowiem prawo zezwalało policyjnie na zatrzymanie bez postanowienia sądu tylko, gdy „zwołano nagłąj spowodowań uściskanie lub zatrzymanie śladów przestępstwa”. Gdyby np. władze policyjne otrzymały wiadomości uściskaniem dnia 14 września późno w nocy (co u nas umożliwilyby otrzymanie postanowienia sądownego), i tej samej nocy kolo godzin 3 lub 4 poslowie, znajdujacy sie w siebie w mieszkaniach, gremjalnie przysgotowujacy sie do ucieczki, to bezwplynie zatrzymanie ich byloby prawne, poniewaz w tych warunkach zatrzymanie jest przez prawo dozwolone „w kazdej chwili”.

Inna rzecz, czy wolno byloby w takim nawet wypadku restytuowac poslowa o godzinie 3 w nocy w ten mieszkani, albowiem prawo zezwala w powyzej wskazany wypadku na arestowanie w kazdej chwili, lecz nie w kazdym miejscu. Okreslenie prawa nie jest dzielem przypadku, a odpowiedzialnosc do nakazow Konstytucyj, która, jak to w tym widzieliśmy, zawiera mocny kategoriyczny nakaz, zawarty w art. 100, że „mieszkanie obywatela jest niekuchelnią”, że naruszenie tego prawa może nastąpić tylko na polecenie władz sądownich.

Stanowisko prowadzący jest zupełnie zrozumiałe. Bo skoro podejrzany znajduje się w sobie w mieszkaniu, to niema pogo gwałcić podstaw kardynalnych Konstytucyj, gwarantujących niekuchelnią mieszkanca. Wytaczaj, by policja obywatela jest niekuchelnią. Gdyby osoba podejrzana opuścił je chęłba przed otrzymaniem postanowienia sądownego, to policja zatrzyma ją natychmiast po opuszczeniu mieszkania; po otrzymaniu zaś postanowienia sądownego może już wejść ona do mieszkania, posiadając tytuł prawny.

Każde inne wejście do mieszkania uznać należy za przeczenie prawa.

W tym, co czem pisaliśmy wyżej, dotyczy działan prokuratorów i policji, natomiast nie dają one tego prawa żadnym innym władz, jak np. żandarmerji. Żandarmerja jest policją wojskową i może być użyta tylko w sprawach wojskowych i w stosunku do osób, będących w czynnej służbie wojskowej. Rola jej w Polsce jest inna, aniżeli w carskiej Rosji, gdzie istniał „specjalny korpus żandarmerji”, mający prawo powołania dochożym w sprawach policyjnych osób cywilnych. Było to przewidziane przez dawną rosyjską ustawę postępowania karnego i zostało uchylone w Rzeczypospolitej Polskiej.

POLICJA A PRAWO SĄDOWE

Jak było powiedziane wyżej, osoba, która zatrzymała podejrzanego, jest obowiązana sprawdzić go natychmiast o najbliższego sędziego śledczego lub sądu grodzkiego celem przesłuchania i powzięcia decyzji co do dalszego jego losów (art. 100). Prezpis jest kategoriyczny, tak to władz już dochodziły z usiępię „osoba, która zatrzymała podejrzanego, jest obowiązana...”. Za „najbliższego sędziego” sądzikowca uważa ten sąd, do którego najbliższy wiec się dostać. Tak twierdzi prawodawca w motywach, dając taki przykład, że jeżeli np. do sądu odległego o 10 kilometrów poeig odchodzi za pięć godzin, a do sądu odległego o 30 kilometrów — za godzinę, ten ostatni sąd należy uznać za najbliższy. — Jednakże (twierdzi prawodawca) „władze, odpowiadając przez zatrzymanie go w sprawie policyjnej, nie posiadają oczywiście obowiązku powinyli przysięgi o wiactwościci sądu, i, w miarę możności odwołując podejrzanego do sądu tego okręgu, w którym go schwytano” (p. motywy). Zgodnie z powyższymi kategoriycznymi nakazami proawnie policja miała wyznaczyć obowiązek sprawozdania zatrzymanych i, posłów nie później, niż 14 września (któ zatrzymali) nastąpiło w nocy, a 15 września o godzinie 9 rano (bo o tej godzinie rozpoczyna się urzędowanie w sądach) do sędziego śledczego lub sądu warszawskiego, ponieważ jest to sąd okręgu, w którym ich zatrzymano. Wobec tego przewięczenie zatrzymanych do Brzeska a. B. uznać należy za niezgodne z prawem.

WIEZIENIE W BRZESKU

Zgodnie z obowiązującą a nas i. zw. „ustawą więzienną”, osoby cywilne, w razie arestowania, mogą być tylko trzymane w więzieniach, objętych specjalnym spisem, wydanyim przez min. spraw

diwiosci; do spisu tego więzienia wojskowe nie należą. Tymczasem to i ten, że nad więzieniem wojskowym crouwaj władze wojskowe, które posiadają zarząd i strażników wojskowych. Ponieważ zaś według Ustawy Więzienniej kontrola nad całokształtem życia więziennego należy do prokuratora, przeto przy umieszczeniu pewnej liczby więźniów cywilnych w więzieniu wojskowym należałoby: albo dla tych więźniów ustalić równorzędny do wojskowego personal cywilny (bo więźniów śledczych) jest rzeczą, by władze wojskowe uzależnione zostały od zarządów cywilnych (prokuratora), albo też usunąć mieszanie się wogóle prokuratora a cywilnego, co jest sprzeczne z ustawą. Ustawa zezwala w pewnych nadzwyczajnych wypadkach na umieszczenie osób wojskowych w więzieniach cywilnych (art. 3), lecz nie odwrotnie.

Dotąd należało, że Ustawa Więzienna nakazuje więźniom „ślodczych”, zj. będących pod śledztwem, umieszczać w oddzielnych więzieniach lub w osobnych oddziałach (art. 5 p. c.). Dlatego też podług Ustawy, minister sprawdiwiosci obowiązany jest oznaczyć, które więzienia są przeznaczane wyłącznie dla więźniów śledczych i karnych. — Takie rozporządzenie zostało oficjalnie wydane, ogłoszone w Dzienniku Ustaw dnia 25 czerwca 1928 (poz. 560) i dotychczas obowiązuje wszystkich bez wyjątku. W spisie więzień, wyznaczonych w par. 16 tego rozporządzenia więzienie w twierdzy Brzesk a. Bugiem nie figuruje ani jako więzienie śledcze, ani jako karne. Trzymanie osób cywilnych w więzieniach twierdzy, które z natury rzeczy są więzieniami wojskowymi, znane było za czasow rosyjskich (Cytadela, Modlin, Berezin) i dozwolone przez ustawy rosyjskie. Ustawa Rzeczypospolitej Polskiej dotychczas przepisów takich nie posiadając.

IZOLACJA WIĘZIENIÓW BRZESKICH

Zatrzymanemu przez władze wienien był w prze ciągu 48 godzin doręczony odpis postanowienia sądu o arestowaniu, w przeciwnym bowiem razie nie wolno go ani chwili dłużej zatrzymać pod gróźną odpowiedzialności karnej. Głównosok ten zapis się liczyć od chwili zatrzymania. Dlatego też wienien był przy zatrzymaniu natychmiast dotychczas do dokładnego ustalenia nie tylko daty, lecz i najdokładniejszego czasu zatrzymania. W ciągu tych 48 godzin nastąpić musi a) przesłuchanie zatrzymanej osoby; b) powzięcie i pisemne wydanie postanowienia w przedmiocie arestowania wraz z uzasadnieniem i c) doręczenie zatrzymanemu odpisu tego postanowienia za potwierdzeniem, które winno zawierać dokładną datę i godzinę odbioru, celem umożliwienia kontroli, czy nie przekroczone 48 godzin.

Jak już w początku artykułu mówiliśmy, postanowienie arestowania miało w danym wypadku być oparte tylko na uzasadnieniu o bawie, gdyż że b. poslowie będą się ukrywali, gdyż też że będą nakłaniali świadków do fałszywych zeznań

lub w inny sposób starali się o usunięcie dowodow przestępstwa. Nie wystarczy jednakże by istniała tylko o bawie ucieczki lub ukrywania. Prowadząca żąda, by o bawie ta była uzasadniona, t. j. by to nie było proste przypuszczenie, lecz o bawie, poparta pozytywnymi okolicznościami w konkretnym wypadku zachodzącym; to też Sad wienien postanowienie swc umotywować i wyraźnie przytoczyć w motywach, jakie zostały stwierdzone okoliczności, które wzbudają uzasadnioną o bawę, że właśnie dany oskarżony gdzie się ukrywał, a także wskazywać, na co czynią oskarżonego, które wznęcają nieumiejętnie uzasadnioną o bawę, że będzie nakłaniał świadków do fałszywych zeznań lub starał się o usunięcie dowodow przestępstwa.

Jak wiadomo z pism, Sad okręgowy warszawski, w komplecie pp. wiceprezesa Neumina i sędziow Wyczańskiego i Leszczyńskiego, zatwierdził decyzję o arestowaniu, powziętą przez p. sędziego śledczego Demarta.

Wobec powyższego każdy prawnik w wienien wierzyć, iż chyba przez b. posłów lub ich otoczenie musiała być wykazana o bawie ucieczki, albo też, iż słowem lub czynem dali oni podstawy do wniosku, że będą narawiali świadków do fałszywych zeznań i starali się o usunięcie dowodow przestępstwa, albowiem dopiero w tym wypadku uzasadniony należy decyzję Sądu o arestowaniu za odpowiadającą literze prawa.

Masowa produkcja komisarzy rządowych

Po rozwiązaniu Rady miejskiej w Sosnowcu nastąpiło rozwiązanie Rad miejskich w Zawierciu i Radomiu oraz zapowiadają rozwiązanie w Łodzi i Warszawie, mimo pierwotnych zaprzeczeń. Rząd zamienił „stanowisko” prawne: już opozycja socjalistyczna w Warszawie sądziła w lecie br. nowych wyborow z powodu upłytku kadencji, rząd odmówił, ponieważ już z dniem Rada funkcjonuje w porządku. Teraz przyszło inne zaprzeczenie.

Co do Warszawy donoszą, że jest już nawet upatrzony komisarz. Ma nim zostać dr. Duch, były wicewojewoda krakowski, obecnie urzędnik do szczególnych poruczeń przy ministrze spraw wewnętrznych. Co do Łodzi pisma miejscowe donoszą, że wojewoda Jaszczol na konferencji z min. Składowskim rozwiadczenie już zdecydował. Na komisarza ma być upatrzony b. poseł z NPR Waskiewicz.

Ano, jeszcze widocznie jest pokażna liczba senatorow bez zapotrzenia. Lepsze Kasy chleba są już obsadzone, trzeba dla nich wyszukać inne posady.

Za co skazano p. Kosmowską?

MOTYWY WYROKU LUBELSKIEGO

Otrocfa poslanki Kosmowskiej p. adv. Szramko otrzymał odpis motywowanego wyroku w jej sprawie:

Sad okręgowy w Lublinie postanowił skazać Irene Kosmowską na sześć miesięcy więzienia za to, iż „w dniu 14 września, na wien w Lublinie nazwała prezesa Rady ministrów Jozefa Piłsudskiego obłąkaniem, a rzadę jego obłąkaniem”. Pisudski, przeto, nie uznawanie władzy przez, zwanego nie tylko marszałka Piłsudskiego, ale prezesa Rady ministrów, lecz i całego zdaru, reprezentowanego przez Rkde ministrów, a pozostajacego pod jego kierownictwem”.

Sad w motywach podkreślił, że oskarżona wyraziła się „Piłsudski jest obłąk, a my i kraj rozpaliliśmy, pod wywołaniem obłąkaniem”. W wypowiedzeniu tych słow oskarżona zaznaczyła, iż zdaje sobie sprawę, że za to, co powiedziała, może być zaareztowana, lecz to powie, bo ją to boli. Zastepca starosty Banaszkiewicz przewal jej, uprzedzając, by była ostrożna, a gdy usiłowala z nim dyskutować, przewal jej poraz drugi, uprzedzając, by była ostrożna, gdzie była wypowiedziane te słowa, znajdowało się około 350 osób. Słowa te były wypowiedziane z rozkazaw i świadomością skutkow. Sad nie daje wiary, że oskarżona tylko ustosukowała się krytycznie do wystąpienia marszałka Piłsudskiego.

„Sad tym z pesard świadkow, którzy utrzymywali, że oskarżona nie wypowiedziała inkriminowa-

wanego zdania, nie daje wiary, gdyż świadkowie ci posiadają zbyt małą inteligencję. Przez wystąpienie swoje oskarżona zniewazyła nie tylko prezesa Rady ministrów, lecz jej słowa były obraźliwe i niedopuszczalne, jako skierowane nad adresm rządu, reprezentowanego przez Radę ministrów”.

„Przez określenie „pod rządem obłąkanego kraj się znajduje” oskarżona zamierzała podać w wątpliwość prawidłowe funkcjonowanie instytucji rządowej — Rady ministrów, reprezentującej władzę w państwie”.

„Oskarżona w sposób niewłaściwy i karygodny nislowa dowodzi, iż rząd z powodu obłąkania nie spełnia swoich obowiązkow, na wstąpienie go przedmowa omawiała krytycznie pobożenie gospodarcze kraju i krytykowała działalność rządu”.

„Oskarżona godziła w interes publiczny, reprezentowany przez władzę wykonawczą państwa”. Jako okoliczność obciążającą sad uznał „duże natęzenie woli predestopnej i fanki. że oskarżona z całą siłą i bezwzględnością wstąpiła przeciwko władzy państwa... — poniżając godność i autorytet władzy”.

„Sad miał również na uwadze i przeszłość oskarżonej na polu pracy niedopiędliwych i jej dotychczasową niekaralność i z tych względow surowy wymiar kary, na jaki zasłużyła, w sposób wbyłszy złaszczyli”.

Z życia robotniczego

Przegląd tygodniowy

20 TYGODNI...

Ustawa o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia zawiera jeden przepis — skądinąd zrozumiały zresztą — czyniący jednak w obecnych stosunkach cała pomoc dla bezrobotnych historyczną. Myślmy o przepisie postanawiającym, że prawo do zasiłku z Funduszu Bezrobocia uzyskuje się po przeprowadzeniu pełnych 20 tygodni...

Pełnych 20 tygodni, prawie 5 miesięcy! Przecież dziś, w okresie okrutnego bezrobocia nekającego klase robotniczą, jest w Polsce cała armia ludzi, których najśmielszym marzeniem jest znalezienie pracy bodaj na miesiąc — na jeden miesiąc!

Wszyscy oni, cała armia robotników sezonowych, w pierwszym rzędzie robotników budowlanych i związanych z przemysłem budowlanym — nie będą mieli prawa do zasiłku z Funduszu Bezrobocia, bo w sezonie bieżącym z powodu powszechnego kryzysu, nie przeprowadzi ustawowo wymagalnych 20 tygodni.

Sprawa, która podnosimy — nie pierwszy raz zresztą — na ten miesiąc, wysuwa się o tyle, że ono zgodziło związanych z sytuacją gospodarczą proletariatu. Zasiłek z Funduszu Bezrobocia nie jest — oczywiście — wystarczający do przeżycia okresu bezrobocia, — robotnik skazany żyć z zasiłku wyłącznie, nie żyje właściwie, tylko egzystuje w najokropniejszych warunkach materialnych, ale zawsze tych kilkanaście złotych pozwala mu biegać na zakupienie chleba. Co będzie jeżeli setki, tysiące i dziesiątki tysięcy rodzin robotniczych zostaną podczas nadchodzącej zimy pozbawione prawa do tego zasiłku? Co będzie w zimie, skoro już obecnie cyfra bezrobotnych nie mających żadnego zapoznania, nie mających żadnych środków utrzymania, pracy, norcie w zyciu, czy myśla o tej sprawie? Czyżbyśmy się czuli samodzielnymi? Czyżbyśmy nie mieli poczucia, że żyjemy w niebezpiecznym i niepewnym jutra. Byłby czas, aby w sprawie przez nas poruszanej zabrali głos t. zw. czynniki decydujące, przedstawiając ostatecznie zarówno plan walki z bezrobociem, jak i plan pomocy finansowej dla bezrobotnych, którzy przeprowadzają — nie ze swej woli! 20 tygodni!

Stosunki w fabryce „Suchard” w Krakowie

DO WIADOMOŚCI STAROSTWA GRODZIEJKO

W oddziale praliniowym fabryki czekolady „Suchard” w Krakowie pełni obowiązki kierownika inżynier p. Franciszek Szaniela, obokrolawco pochodzący z Węgier. Pan ten zapomina wiadomości, że pracując w Polsce korzysta z naszej kościelnosci — ponadto zajmuje miejsce, na którym mógłby równie dobrze pracować jakiś bezrobotny miejscowy i zamiast zachować w stosunku z robotnikami ten większy takt i uprzejmość, pozwala sobie na niesłychanie ordynarne zwroty, których wogóle w druku powtarzać niepodobna.

W ten niesłychanie ordynarny sposób odnosi się pan S. przewidywaliśmy do dźwigni robotniczej z zgrozzeniem, który swym zachowaniem wywołuje.

Jak nas informuje organizacja robotników przesyła spożywczo, pan kierownik nie dość że ponieważ ludzką gościnność robotniczą, ale zwłaszcza indolencją, czyni ubliżając im propozycje; zrywamy tem, że spotyka się oczywiście ze stanowczym sprzeciwem napływającym z dwuznacznych redakcyjnych wyrażeniem z pracy itd.

Nie dość na ten, także i robotnikom, zwłaszcza pracującym dłużej w fabryce, grozi przy dalszej sposobności wyrzucenie na bruk.

Notujemy te skargi organizacji robotniczej w tem przekonaniu, że władze administracyjne, do których należy wydawanie zezwoleń na pobyt w Polsce cudzoziemcom, zainteresują się wykładanym opisaniem przebiegu i w podjęciu z inspektorem pracy, znając sposób na ukrotzenie tego rodzaju wybrków choćby z punktu widzenia autorytetu państwa polskiego, jeżeli już nie wystarczająco zwykłe względy ludzkie!

Podstawę prawną do wdrożenia znajdują władze bez trudu w rozporządzeniu prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy.

Moda na ograniczonych majstrów

O SPOSOBACH WALKI Z BEZROBOCIEM

SŁOW KILKA

Powyżej przytoczyliśmy jeden wypadek przykładu stosunków pracy w fabryce, zatrudniającej kierownika obokrolawco „odwiedzającego siebie” nam za gościnność i pracę w sposób nad wyraz przykry. Sprawa powyższa wymaga paru słów omówienia.

Od jakiegoś czasu rozpowszechniło się u nas zwyczaj zatrudniania w fabrykach, warsztatach pracy i t. p. po jednym, albo nawet po kilku t. zw. kierownikach obokrolawco. Na pierwszy rzut oka może się здаwać, że jest to niezbędne, że kierownicy ci posiadają jakieś szczególne kwalifikacje, uzdolnienia, czy wiadomości techniczne, konieczne do prowadzenia danego przedsiębiorstwa. — Gdyby tak było, gdyby ci „kierownicy” stanowili istotnie sztab wysoko kwalifikowanych specjalistów, których w Polsce niema — to trudno — wtedy, chociaż nie chcąc, musielibyśmy się pogodzić z tym stanem rzeczy. Ale tak nie jest. Znamy wypadki, że w części najeździła i przyrzadzone bardzo po staroświecku, jest „dyrektor” obokrolawco i „mistrz” obokrolawco. Obaj ci panowie mają z czelniczką wiew wspanię, że dalekimi gdzieś pewnie przechodząc ulicą, widzieli głowę woźną do budowy... U nas są wybitnymi „fachowcami”, powadza przedsiębiorstwo, a cała ich mądrość polega na wyszukiwaniu coraz to nowych sposobów w wyszukiwaniu coraz to nowych sił „specjalistów”.

W tym wypadku, że w fabryce oburwa było zatrudnionych aż trzech „majstrów” zaręczonych, których wiadomości fachowe stały na poziomie przeciętnego robotnika, a którym odkrywały w omawianej fabryce rolę jakichs prawie że inżynierów...

Spyta ktoś — no to po co przedsiębiorca, fabrykant, sprowadza takich zaginionców, którym musi wiedzieć, placów, niż kierownik miejscowym, skoro z nich nie ma pożytku? Oho! to. Fabrykant ma z nich pożytek, ale nie dzięki ich społecznym kwalifikacjom technicznym, ale z tego powodu, że tacy panowie „kierownicy”, lepiąc, zapłaceni nie najgorszy robotnik krajowy, a do tego obcy i traktujący Polskę jak kolonię, nie liczą się z nikim i niczem, kłó w żywe oczy z ustawodawstwem społecznym, drwią z przepisów o hiłosele i bezpoczciwie prace, tylko tylko wyśiadają z tego materiału ludzkiego, którym komendatura, jaknajwięcej wysysie i dać przedsiębiorcy jaknajwiększe zyski, choćby kosztem zdrowia, a nieraz i życia robotnika.

Takiej roli w życiu nie wprowadziłby prawie żaden miejscowy, naturalnie kapitalistyczny, bo przecież musi się ob liczyć z nastrojem i opinią kraju, w którym żyje. Kierownik-cudzoziemiec — o uczciwych wyjątkach oczywiście nie mówimy i ani trochę nie chcemy rozbudzać jakiejś głupiej hecy nacjonalistycznej — ale taki przeciętny, nieistniejący „kierownik” obcy nie ogląda się na żadne względy ludzkie, tylko tylko przypodobnie sobie swemu panu obokrolawco i ucinia trochę grosza na... wyjazd z Polski.

Ta o rzeczy smutne, ale prawdziwe i trzeba o nich otwarcie powiedzieć, podkreślać jeszcze raz, że nie kierujemy tych słów pod adresem uczciwych obokrolawco, chcących wśród nas uczciwie i po ludzku pracować.

Stosunek ten obokrolawco reguluje bardzo ściśle wspomniany już przepis nas rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 roku o ochronie rynku pracy. Artykuł 2 tego rozporządzenia postanawia wyraźnie, że „...pracodawca może zatrudnić pracownika, nie będącego obywatelem państwa polskiego, jedynie po uzyskaniu na to zezwolenia właściwych władz”.

Jasno zatem i wyraźnie: regulowanie tej sprawy należy do władz.

Ala jeszcze dalej idzie artykuł 4 powyższego rozporządzenia, gdzie czytamy: „Zezwolenia na zatrudnienie pracowników-cudzoziemskich udzielane będą, jeżeli władza w tym zakresie organem rządowym rynku pracy nie pozwoliła, lub, że wyrażona tego kategoria przetrzy gospodarstwa społecznego, lub, że chodzi o zatrudnienie osób na stanowiskach kierowniczych, wymagających specjalnego zaołań”.

Przepis ten w roku władzy, dbały o stan polskiego rynku pracy byłby dostatecznie hamulcem przeciw zalewającej nas fal „kierowników”, nie posiadających żadnych specjalnych kwalifika-

cji, a będących jedynie narzędziem wzmożonego wyzysku kapitalistycznego.

Zacytowaliśmy postanowienie rozporządzenia prezydenta — a teraz mały głos władze powołane do czuwania nad jego wykonaniem.

Zgromadzenia tramwajarzy krakowskich

SPRAWY ORGANIZACYJNE — WYBORY

W dniu 29 września br. odbyły się w domu własnym w Podgórz, pod przewodnictwem tow. Nowakowskiego, dwa zgromadzenia tramwajarzy. — Sprawy wewojtne zrozumieli tow. Karłow, oraz w wyborów do Seimu referował tow. Wobnow. W dyskusji zabierali głos szereg towarzyszy tramwajarzy, wypowiadając swoje uwagi i podnosząc różne skargi. Po dyskusji uchwalono następująca rezolucja:

„Pracownicy tramwajowi, zgromadzenia w domu własnym w Podgórzu, uchwalają: — premialnie oświadczyć dot. Karłow, upowiadając do członków władzek członków do wysokości 5 złotych;

— protestują przeciw bezprawnym atakom na pracowników tramwajowych ze strony powojtne oświadczenia, która niewiadomo z jakich powodów odnosi się wrogo do ciężko pracujących tramwajarzy, a także, że stosuje się do obywateli zniżanych przepisów, utrudniając przez to pracę konduktorom, oskarżając ich jeszcze i robiąc im różne przykrości”.

Ponadto zgromadzenia postanowił poprzeć solidarnie jak zawsze akcje wyborczą PPS w Krakowie.

Oba zgromadzenia były bardzo liczne, a przebieg ich prowadził w wysokiemu wyrobieniu organizacyjnym i ukwiciadomien klasowym pracowników tramwajowych w Krakowie.

AK NIEKTÓRZY PRAC. RADOWIE MIEJSYCH UTRUDNIAJĄ PRACĘ KONDUKTORÓW TRAMWAJOWYCH

Ze strony konduktorów tramwajowych dochodzą nas skargi, że niektórzy pr. radowi miejscy, korzystający z kart wolnej jazdy, nie chcą się legitymować, ale robia konduktorom trudności, zabierając im dużo czasu i skądoląc ten samem im interesem przedsiębiorstwa, a pracowników, wykonujących zgodnie z przepisami swą służbę, szkodząc i robia różnego rodzaju przykrości. Zdaje nam się, że — ci na szczęście są to tylko wyjątki — radowi miejscy powinni świecić przykładem społeczeństwa, jak negadły robił wiceprezydent miasta, przez Rady Nadzorczej, inż. J. Sare, mimo, że to wszyscy pracownicy znali, on jednak, sam bez żadnego kartę tramwajową, wchodził zgodnie z przepisami swym służbom. Tymczasem niektórzy pr. radowi miejscy traktują konduktorów, jak matrew, którym towar tylko łaskę, jeśli zechcą „askawie kartę okazać”.

Oczywiście, że w wozach tramwajowych, w któ rych zwłaszcza w niektórych godzinach panuje tłok, łatwo może być, że do kilkuset nieporozumienia, które wogóle wadnie o to, że tych nieporozumień było jak namnie. Skutecznie przyczynić się do tego może najlepiej sama publiczność, pracownicy zaś (tramwajowi) z pewnością dołożą starań, aby mikt nie mógł mieć przewagi nam jakichkolwiek zarzutów.

Zwycięski strajk robotników drzewnych

POMIMO BEZPRAWNYCH ARRESTOWAŃ DZIAŁACZY ZAWODOWYCH

Tartak parowy „Gulilla” w Podbożu (okręg Borslaw) był ostatnio miejscem powoznego targu.

Robotnik tartaczny Mielch Kinszowy rozbił przez nieostrożność szybę w poczekalni, w czasie pracy posikowej. Na to nadzorca majster i dalej wyjął: poco tu łazisz — zrej we... itd. Wkońcu majster Stanisław Selbka rzucił się na robotnika, który oświadczył, że za szybę zapłaci a w ustępie jeśli nie będzie i pobił go tak, że Kinszowy został cały pokrwawiony i przez parę dni do pracy był niezdolny.

Na wiadomość o tem robotnicy parucili prace i chcieli się z majstrem rozmówić, ale ten zabieg. Naraztym wtruciono z pracy robotnika Wasylia Pehelherca, który najwięcej upominał się za pobytami. Wiedzy rozgorzała na dobre walba strajkowa, tembardziej, że robotnicy przez miesiącem awersowali się do Zarządu ze swemi postulatami, których nie rozpatrzone.

O strajku zarządził komitet sekret. tow. Si. Bociana, który wysłał do Podbuza tow. Muchę.

Równocześnie przyjechał z Drohobycza tow. sekretarz Tymków. Ponieważ około 15 robotników ramiejsowych, dołże placonych przez firmę wraz z urzędnikami bawilo się w lamizarków, wraz z Tymków i Mita udali się do biura aby skłonić do porzucenia pracy. Najbardziej tow. Tymków, Mucha i jeden z robotników zostali aresztowani przez miejscowego komendanta poster. Cychowskiego, który (może z wdzięczności za wybudowanie mu przez firmę dom) ustawił walkę robotników złamać. Sam gwałtem wypychał robotników do pracy, a kiedy to nie pomogło aresztował przychodzącego do domu, zabrał ich i wywieził do więzienia. Robotnicy pozabawieni kierownictwa zamknęli się.

Aresztowani siedzieli w więzieniu w Drohobyczu przez 2 dni, a następnie w więzieniu w Samborze, skąd zostali zwolnieni.

Zaraz po aresztowaniach przybył do Podbuza tow. Si. Bocian, który po odbyciu zgromadzenia u siebie na parafii zarządził Zarządy nie chciał pertraktować, ale po telefonicznej interwencji i zagrożeniu zastraszaniem strajku dyrekcji w Szwadźku, zarządca otrzymał dyspozycję do przeprowadzenia układów.

W ostatniej jeszcze chwili, kiedy tow. Si. Bocian konferował w biurze Zarządu, zakłócił układy p. Cychowski niestosownie i bezprawnie legitymowaniem tow. Bociana, który po okazaniu legitymacji odmówił dalszych informacyj. Wzięty Cychowski ustawił prowokował. Na pytanie tow. Si. Bociana, poco mu to wszystko potrzebne, odpowiedział, że jak nie będą w Podbuza szyby w porządku, będzie wiedział kogo przytrzymać.

Takowi i zimnej krwi tow. Si. Bociana zawzięcie cała można, że w tych warunkach pertraktacje zostały do końca przeprowadzone i zawisła została umowa.

Pobity otrzymał zapewnienie, wszyscy robotnicy wrócili do pracy z zastrzeżeniem, że niktogo nie spotka przysięga za siroki, a ponadto załatwiano sprawę urlopów i robotnicy wrócili do pracy 12 dnia miesiąca z zwrotem kosztów składowego 35 gr. za m².

Pertraktacjach odbyło się zgromadzenie, na którym robotnicy zaakceptowali warunki likwidacji strajku i przyrzekli jako jeden wstąpić do Związku.

Bojkot czekolady Wedla

Znana fabryka cukrów i czekolady E. Wedel w Warszawie od jakiegoś czasu prowadzi zaciętą walkę z organizacją zawodową robotników, korzystającą z ciężkiej sytuacji klasy robotniczej w tym czasie obecnej, spowodowano strajk przez wydatenie porażającego z urlopu przewodniczącego delegacji robotniczej, bez umotywowania i bez uprzedzenia. Dwutygodniowy strajk robotników fabryki został zamknięty zgodnym wysiłkiem fabrykanta, policji, lamizarków i bojówek strzelkowsko-beheskowskich, poczem firmę wywieziono na bruk 20 proc. robotników, w których przeszło 100 ludzi przeważnie starych pracowników firmy. Reszta pracuje w warunkach pacyficznych.

Wobec tego Związek robotników przemysłu spożywczego w Polsce ogłosił w warszawskim „Robotniku” wezwanie do klasy robotniczej całej Polski, by bojkowała wyroby Wedla, jak również sklepy, w których one są sprzedawane. Wobec tego robotnicy w przemysłu spożywczego przeprowadzili raz raz identyfikację składek przeciwko firmie Fuchs. Akcja ta zakończyła się podważeniem całkowicie zwycięstw robotników.

Fundusz wgorboczy

Składam dalsze 5 zł. (znacznik) na fundusz wyborczy, jako protest przeciwko militaryzowaniu urzędów i „pomazaniu” w nich z całym wojskiem. Urzędnik miejski w Krakowie.

Urzędnik państwowy 10 zł.

Odział stolarzy F-my Zielenieckiego składa na fundusz wyborczy zł. 1750 i wywza do złożenia odpowiedniej kwoty robotniczek z oddziałów tokarnia i slusarna.

Wzywam przez tow. Winiśchowa składam na fundusz wyborczy 5 zł. i wzywam do złożenia podobnie kwoty tow. Janikowa, Szczerskiego, Paryse, Augustyna, Polce, Stankę, Weglowskiego i tow. Lasonia Gustawa z Podgórze.

H. Sikorówna.

Fundusz dla przesładowanych

Z. R. W. zł. 50. Służąca 1 zł.

Z SALI SĄDOWEJ

AKADEMICKI OSKARŻENI O ZBRODNIE ZDRADY GŁÓWNEJ (Czwarty dzień rozprawy)

Wczorajszą rozprawą w sądzie przysięgłych w Krakowie przeciw akademikom Uniwersytetu Jagiellońskiego obierano w szereg momentów szczególnych, tak na samym wstępie rozprawy dr. Woźniakowski imitował całe lańskie, a następnie wiadomości przewodniczącego trybunału, iż w czasie rozprawy środowej, gdy oskarżeni znajdowali się na sali rozpraw, w celach ich w czasie ich nieobecności przeprowadzono rewizję, — a rzeczy wszystkie wraz z bielizną porzucono po brudnej rozprawie, wiadomości przytoczył naczelny wicezia, by móc się przed nim użalić, dwaj oskarżeni Bogusławski i Rosenfeld uznali zostali przez naczelnika wzięcia osobobniem przez siedm dni. Przewodniczący trybunału odczytał raport z zarządu wzięcia o zażość, a dyskusje na ten temat jako nie należące do rozprawy uchylił.

Obrota dr. Rapoport powołał wicezia do zawzięcia do rozprawy prof. Unfuszewskiego, Jagiellońskiego dr. Kota, kierownika stowarzyszeń akademickich „Życie”, „Orka”, i „Probot”, oraz prof. dr. Wróblewskiego, prezesa Najwyższej Izby Koronacji Państwa na stwierdzenie okoliczności, iż w stowarzyszeniach tych były odczytywane referaty o charakterze politycznym, oraz że działalności powyższych stowarzyszeń służyła jako legalny cel granic, będąc pod kontrolą kuratora.

Zeznania komisarza policji Unsiga w sprawie podejmowania listów, przeznaczonych dla oskarżonego Wójcika, wywoływały żywe poruszenie na sali. Komisarz ten słuchany w śledztwie zamknął oskarżonego z powodu szczegółów swych, wyjawiając że dopiero na rozprawie mógł dopowiedzieć o to, że oskarżony Wójcika adw. dr. Siewerski usztawiał świadka nie niepamięcia. Ponieważ zeznania te świadki były sprzeczne z zeznaniami, złożonymi w śledztwie, jak i z zeznaniami świadka Przedpelskiej, za której inicjatywą listy dla Wójcika przeznaczone, dostały się w ręce policji za pośrednictwem składnika Kowalew. Dr. Siewerski zażądał ponownego wezwania Wójcika, na przesłuchanie świadka Przedpelskiej i skonfrontowania jej z komisarzem policji Unsingiem. Trybunał do wniosku tego się przychylił.

Przesłuchaniu świadka mgr. Zygmunta Grosa na fakt, że Wójcika pracował stale jako sekretarz Związku zawodowego Fryzjerów w Domu Robotniczym w Pracej ul. Danusiewskiego 5, trybunał przysięgłych do przesłuchania świadka oskarżeni Chrapa. Zaprzysiężeniu tego świadka sprzeciwiała się obrota i trybunał mimo sprzeciwu prokuratora Chrapa słuchał bez przysięgi. Świadek ten zeznania swa złożone w śledztwie, a obciążenie Bogusławskiego zmięknął i cofnął, stwierdzając, że nie ma oskarżenia Bogusławskiego. Prokurator zastrzegł sobie z tego powodu, że oskarżeni Chrapa za złożenie w śledztwie fałszywych zeznań.

Z kole trybunał przysięgłych do badania ekspertyz, nadeszłej z Warszawy w sprawie odcisków palców na odczech komunistycznych. Obrota Rotenbergi adw. dr. Błoss stwierdził, iż przy ekspertyzie w Warszawie braki oryginalnego odcisku palca oskarżeni Kowalew, i wywołał na sali dyskusję, a mimo to oskarżeni na niekorzyść oskarżeni. Na wniosek obroty trybunał uchwalił powołać do rozprawę adnotnego daktyloskopa z urzędu śledczego w Warszawie.

Trybunał ogłosił następnie uchwale, iż dopuszcza dowody z wyjątkiem prof. Dru Kota i celem uzupełnienia postawienia dotychczasowego i zawzięcia wszystkich świadków, przeważ rozprawę do dnia 13. maja, godzina 9 rano.

Rozprawie przysłuchali się wczoraj tłumy publiczności.

Przegląd gospodarczy

BILANS BANKU POLSKIEGO

Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę września zwiększył zapas złota 564.888.000 zł. i. j. o 141.620.000 mniej niż w poprzedniej dekadzie. Pięniądze i należności zagraniczne, zaliczone do pokrycia wzrosły o 145.610.000 do sumy 321.852.000, natomiast niezaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 5.268.000 do sumy 115.222.000 zł. Paritet większości zwiększył się o 50.634.000 i wynosi 704.758 tys. zł. Pozostałe zastawowe wzrosły o 5.755.000 do sumy 79.740.000. Pasywa: pożyczki naliczmiast polskich zobowiązań zmniejszyły się o 79.878.000 (192.141.000 zł.). Obieg biletów bankowych wzrósł o 114.454.000 (1.379.963.000 zł.). Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i naliczmiast polskich zobowiązań banku wyłącznie złotem wy-

nosi 35.90 proc. (5.90 ponad pokrycie statutowe). Pokrycie kruszcowo-walutowe 56.47 proc. (16.47 ponad pokrycie statutowe). Wreszcie pokrycie złotem samego tytułu obiegu biletów bankowych wynosi 40.92 procent.

Wykaz powiększył się ciężkawy z jednego głównie wzdgu: do Bank sprzedał złoto wartości 141 milionów i nabył za nie obce waluty prawie tej samej wartości tj. 145 milionów. Transakcja ta wywołała ten skutek, że poraz pierwszy od szeregu miesięcy zapas obcych walut wykazuje większe szanie. Nauka nie poszła w las: ostatnie, powiedziemy, wahanie się kursu dolara przekonało zarząd Banku, że w naszych stosunkach posiadanie dolarów jest lepszym zabezpieczeniem przed niespodziankami niż złoto. Gdyby Bank Polski, tak mówią zwany, przed 8—10 dniami 1/2 dolar zaczął iść w górę, byłby rzucił na rynek 1/2 świadnia ilości elektrycznych dolarów, nie byłoby teraz kursu 2 zł. 1/2 o 11 gr. ponad nominalny.

Ale i pod innym względem wykaz powiększył zapas na uwagę: do porfeli walcowych zwiększył się o 50 milionów zł. — dzialego ten odcisk? Było to następstwem zapowiedzenia i fałdyczenia dokonanego podwyższenia stopy procentowej z 65 na 75% — procent najwyższy ze wszystkich istniejących w bankach europejskich i to w czasie, gdy o nas produkcja żali się słusznie na wielce korzystny kredyt bankowy. Rozumnie się za przykładem naszego banku emisyjnego pójść prywatne, które podniosą swą stopę procentową z 11 na 12. Także zresztą wie, że i ta horrendalna stopa jest tylko nominalna i że tyła mała garść wybrańców może z tego „dobrodziejstwa” korzystać; ale przeciętnych przemysłowców i kupców dostępny jest tylko kredyt państwowy, a w tym stopa procentowa 24 nie jest jeszcze najwyższą.

W czasie wzmianczonego przesilenia gospodarczego podroźnie kredytu jest kłębka, za którą odpowiedzialność ponosi kierownictwo Banku Polskiego. Jeżeli przemysłowcy dotychczas wzywali się, że drogi kredyt uniemożliwia im uruchomienie produkcji, pracy względnie zmusza ich do nieograniczenia czasu pracy, to dopiero będzie teraz przez jeszcze droższym kredycie? Nie jest to, jakby się wydawało, sprawa tylko przemysłowców — wogóle pracodawców, klasa robotnicza jest uszacie zainteresowana w tych manipulacjach dolarami i stopa procentowa, gdyż w pierwszym rzędzie ona odzucha skutki w formie bezrobocia i drożyzny.

Z TARGU PIĄTKOWEGO W KRAKOWIE

Na piątkowym targu placono: Mielko mielziar, 1 litr 35—40 gr., ser kruski i kg. 050—1 zł, masło zwoycy, 1 kg. 420—440 zł., jaja świeże i sztuka 19—21 gr., ziemniaki 100 kg. 6—550 zł., kapusia kupa 250—350 zł., cebula 1 kg. 25—30 gr., pietruszka 1 kg. 30—35 gr., wloszczyzna św. 1 kg. 20—25 gr., kura szta 4—7 zł., kaczki szta 3—6 zł., kęci szta 1—2 zł., jabra 1 kg. 050—140 zł., gruzki 1 kg. 050—27 zł., kurki 1 kg. 160—27 zł., karo żywo 1 kg. 350—380 zł., sandacz mroczony 1 kg. 6 zł.

KRAKÓW

Obudowę gmachu Biblioteki Jagiellońskiej

Jak się dowiadujemy, w ostatnich dniach odbyła się w Krakowie publ. Matkiewiczka konferencja, poświęcona specjalnie sprawie budowy gmachu. Bibl. Jagiell. w Krakowie. W konferencji wzięli udział: prof. Sikorski jako delegat UI, dyr. Bibl. Jagiell. dr. Kunze i twórca planu budowy prof. inż. Krzyżanowski. Ustalono, że prace około budowy gmachu rozpocznie się z wiosną przyszłego roku, obecnie zaś gruntu pod budowę już jest całkowicie osuszony, zostanie otoczony płotem. Kredyt i miąjna zł. przyznany przez ministerstwo pozostanie na rok przyszły zwiększony o odpowiednie dotation z następnego budżetu. Budowa potrwa 4 lata. W roku 1935 budynek zostanie oddany do użytku Biblioteki chociażby nie był jeszcze w całości ukończony.

— 0 — 0 —

RUCH LUDNOŚCI W KRAKOWIE. W ciągu miesiąca lipca br. zawarło w Krakowie małżeństw 147 (223), w tem chrześcijańskich 127 (164). Urodziło się żywo dzieci 430 (399), nieślubnych 79 (62), w czem z małżeństw żydowskich żywych 22 (14). W tym samym okresie zmarło dzieci 230 (210). W tym samym okresie zmarło dzieci 260 (290 (304), z czem miejscowych 182 (210). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła 082 (117). Z przyczyn śmierci najliczniej przypada na gruźlicę 35 i na choroby ograniczone serca 33. Wśród zmarłych było chrześcijań 243 (247).

W Brześciu posiedzą do wyborów

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 3 października.

Od kilku dni bawi w Warszawie komendant wzięcia w Brześciu pułkownik Biernacki. Przyjazd jego związany jest z poborem tam aresztowanych b. posłów. Pułk Biernacki przyjeżdża przez kilku wyższych dostojników wojskowych i obył koniercie z władzami sądowymi.

DOSTALI BIELIZNĘ

Dziś pozwolono aresztowanym b. posłom dostarczyć bieliznę.

„SENSACYJNY” WYWIAD PROKURATORA MICHAŁOWSKIEGO

Dziś prasa ogłosiła wywiad z prokuratorem Michałowskim, który mówi „sensacje” o przygotowaniu k. posłów. W wywiadzie ten, dotyczącym PPS „akcji powstaniowej”. W związku z tym wywiadem now. Niedziałkowski udzielił prasie informacji, oświadczając m. in.: „O całej „obrzymiej” akcji PPS, przygotowującej „zbrodnicze powstanie” dowiedzieliśmy się z wywiadu

prokuratora Michałowskiego. Wydaje mi się, że p. Michałowski pozostaje pod wybitnym wpływem powieści kryminalnych Edgara Wallace. Dokumenty, o których prokurator napomyka, będą i na sensacją netału.”

WATPLIWOŚCI, CZY AKT OSKARŻENIA BĘDZIE KIEDYKOLWIEK WYDOWAŃ

Jak się Wasz korespondent dowiadywał, akt oskarżenia przeciw b. posłom jest ciągle w stadium „przygotowywania materiałów”. Siery sądowe kontemtaż to długie przygotowania w ten sposób, że przygotowania takiego aktu wymaga nadzwyczajnych talentów i zdolności, a kto wie, czy akt taki zostanie wogóle kiedykolwiek wydowany.

JAK MÓWIŁIŚMY: POSIEDZA DO WYBORÓW

Wedle zasągniętych przez Waszego korespondenta informacji należy się spodziewać wypuszczenia b. posłów z Brześcia nie wcześniej jak po wyborach.

TELEGRAMY

Prześladowanie prasy opozycyjnej

ZATWARDZENIE ZAMKNIĘCIA I OPIECZYSTWA DUKARNI „LITERACKIEJ”

Warszawa, 3 października (tel. wł. „Naprz.”). Dziś na skutek decyzji ministerstwa przemysłu i handlu w następstwie rekursu przeciw zarządzeniu magistratu jako władcy przemysłowej drukarni „Literacka”, w której drukowały się „ABC” i „Wieżór Warszawski”, została całkowicie oplotczona i zamknięta. Oplotczono maszynę rotacyjną, maszynę płaską, linotypy i kaszy zerkiskie.

— 0 — 0 —

TRAGEDJA RODZINNA

Gdańsk, 3 października. Zamieszkała w dzielnicy Langfurta żona osygneta policji kryminalnej Hieronima Hildebrandta, popełniła obłąkanej nocy samobójstwo wraz z trzema dziećmi w wieku półtora, 6 i 7 lat przez zatrucie się gazem świetlnym. Przyczyną tej tragedji nie jest żana.

SAMOBÓJSTWO GŁOSNEGO ADWOKATA

Berlin, 3 października. We Wrocławiu popelnł dziś samobójstwo znany z obrony w procesie przeciw radcy sądownemu Mamrotowi adwokat i notariusz Henryk Cohn. Przyczyną samobójstwa były w trudności finansowych, w jakie popadł z namiętnością hazardu.

WYBUCH W KOKOSWNI

Berlin, 3 października. W kokosowni pod Repele-Baerl nastąpił dziś wybuch gazu świetlnego skutkiem czego 6 robotników zostało ciężko rannych. Przyczyną wybuchu nie została jeszcze stwierdzona.

OGRANICZENIE PRZYWOZU Z ROSJI DO FRANCGI

Paryż, 3 października. Dziś przedpołudniem odbyła się rada ministrów pod przewodnictwem prezydenta Doumergue’a. Wedle komunikatu oficjalnego rada ministrów wysłuchała sprawozdania Brianda i ministra handlu Flandina z groźbami ostatniej sesji Zgromadzenia Ligi narodów. Rada ministrów wyraziła delegacji francuskiej podziękowanie za szczęśliwe przeprowadzenie lez francuskich w Genewie. Następnie rada ministrów akceptowała dekret ograniczający przywóz niektórych produktów z Rosji sowieckiej i przedzwyskaniem zboża, cukru, mięsa, jacy, drzewa, lin, zelaniny itd. Przywóz tych artykułów z Rosji może nastąpić tylko na podstawie specjalnych zezwoleń. Postanowienia te skierowane są przeciw sowieckiemu dumpingowi zbożowemu.

CZTERY OSOBY SPALIŁY SIĘ W SAMOLocie

Paryż, 3 października. Na lotnisku w Orly wydadzyla się wczoraj wiecior katastrofa lotnicza. — Z powodu defektu motoru spalił samolot, w którym znajdowały się cztery osoby. W chwili uderzenia o ziemię nastąpił wypał benzyny i w jednej chwili cały aparat stanął w płomieniach. Napróżno usiłowano ciężko rannych wydobyć z wnętrza aparatu, gdyż buchający zarz uniemożliwił wszelkie zabiegi ratownicze. Wszyscy czworo ponieśli straszną śmierć w płomieniach.

DEMONSTRACJE KOMUNISTYCZNE PRZECIW HOOVEROWI

Nowy Jork, 3 października. Podczas wczorajszego demonstracji w Cleveland (stan Ohio) usiłował obrzucił tłum komunistów wtrądnę do sali. Pochód demonstrantów komunistycznych prowadziła panna kobieta. Gdy komuniści zamierzali przemocą dostać się do sali, wezwano pomocy policyjnej. Władze podczas rozpędzania ich zranila 75 osób. Za wiadomości o tem Hoover opuścił budynek potajemnie, wychodząc drzwiami tylnymi. Dokonano licznych aresztowań.

Wybuch Wezuwiusza

Rzym, 3 października. Kierownictwo obserwatorium Wezuwiusza komunikuje, że wybuchy wulkanu trwają w dalszym ciągu. Krater wypełniony jest do góry stopniem, że lawa przepływa się przez najniższą szparę i spływa strugą szeroką na 6 metrów w dół z szybkością 100 metrów na minutę. Jak dotąd, osadom ogólnie nie zagraża niebezpieczeństwo.

ZAPISUJĘ SIĘ NA CZŁONKÓW TOW. UNIWERSYTETU ROBOTNICZEGO

Złożenie pierwszych list państwowych

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 3 października.

Dziś rozeszła się wiadomość, że w głównej komisji wyborczej złożono już szereg list państwowych. Wiadomość, do której do nas dotarł, jest jednak nie wiadoma, które stronnictwa listy złożyły, gdyż komisja odmawia informacji. Przypuszczają, że są to listy rozalanych grup sanacyjnych, które podobnie jak w r. 1928 złożyły listy dwyrsyjne.

NUMERY LIST PAŃSTWOWYCH

Jak się dowiadujemy system numeracji list wyborczych ulegnie pewnym zmianom. Poprzednio listy te były oznaczane numerami według kolejności, w jakiej zostały złożone. Przy tym ostatnia numery poszczególnym listom państwowym kandydatów do Sejmu przez listową komisję wyborczą, a nie przez generalnego komisarza wyborczego, kiedy już wszystkie listy zostały złożone.

— 0 — 0 —

Wielkie nadzycia w zakładzie wojskowym

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 3 października.

Przed 3 tygodniami w centralnej szkole zbrojniczników w cytadeli warszawskiej odkryto wielkie nadzycia, dochodzące do kilku tysięcy zł. Nadzycia te były popełniane przez urzędnika Komendancji Dyskusja i polegały na tem, że Dyskut wystawiał fikcyjne listy pak podoficerów rzekomo przez rozostanie pułki odkomenderowanych do tej szkoły. Na te sfingowane nazwiska Dyskut pobierał pobory do swej kieszeni.

Na ślad nadzycia wpadł na skutek listy anonimowej wyznawcy do władz armii wojskowej. Anonim opisywał wystawianie żmiej Dyskusa i podawał, że w jego mieszkaniu w Kobylec pod Warszawą znajduje się skład fałszywych pieczęci. — Dyskut podobni pieczęcie różnych pułków, ministerstwa spraw wojskowych i urzędu pocztowego Warszawa 17. Dyskut wypisywał fałszywe na-

zawiska, zapożytał w fałszywe pieczęcie i przysłał do centralnej szkoły, gdzie sam otrzymywał te rachunki do dalszego zatwierdzenia. Sam pobierał z nich pieniądze i wysyłał je sobie zapomocą najbliższych do sfalszowanych pieczęciarkami. Nadzycia te trwały od 2 lat.

Zandarmieria przed kilku dniami wezwala Dyskuta do przesłuchania, ten jednak ukrył się w Kobylec. Przeprowadzono tam rewizję i znaleziono wspomniane fałszywe pieczęcie. Dyskuta aresztowano i pod eskortą 2 policjantów przewieziono tramwajem do Warszawy. Dyskut zmylił eskortę nocną. Wczoraj na moście koło wozu obok cytadeli znaleziono stary marynarkę, w której było 5 listów Dyskuta do policji i zandarmierji. W listach tych Dyskut przyznaje się do nadzycia i oświadcza, że popełnia samobójstwo przez utopienie się w Wilie. Policja przypuszcza jednak, że Dyskut symuluje samobójstwo i dalej ukrywa się.

Socjalna demokracja w nowym parlamencie niemieckim

Berlin, 3 października. Prezydent Reichstagu Loeb, jako prezydent czwartej Reichstagu ogłosił zwołanie nowego Reichstagu na poniedziałek 13. dnia na zasadzie art. 23 i 27 konstytucji.

Berlin, 3 października. Socjalno-demokratyczna frakcja Reichstagu odbyła dziś posiedzenie, na którym uchwalila następującą rezolucję: „Biorąc pod uwagę wynik ostatnich wyborów do Reichstagu frakcja socjalno-demokratyczna uważa za swój największy obowiązek utrzymanie demokracji, odnowa konstytucji i parlamentarizmu. Demokracja jest zagrożona przez wzmocny ruch fałszywoskali nacjonal-socjalistów, którzy kryzys gospodarczy obietnicą uzdrowić natychmiast po o-

baleniu demokracji. Demokracji zagrożeń także komunistów. Partja socjalno-demokratyczna walczy i będzie walczyć w imię ochrony polityki socjalnej i celami wiodącymi stopy żywcem obok ewakuacji. Kryzys nie będzie usunięty przez ewakuację, siły kupa ma, lecz tylko przez usunięcie bezrobocia. Partja socjalno-demokratyczna pozostanie nadal wierna dotychczasowej polityce zarzanczenia i jakiej Niemcy zawięzującą ewakuację Nadrenji i zarządzenie ciężarów reparacyjnych i sprzeciwia się wszelkim eksperymentom, które niezawodnie doprowadząby do osierzenia stosunków gospodarczych i politycznych i do powiększenia kryzysu gospodarczego.

Demonstracje nacjonalistów przeciw Briandowi

Paryż, 3 października. Powracającemu wczoraj wiecior z Genewy do Paryża francuskim ministrowi spraw zagranicznych Briandowi nacjonalistyczny zgrupowanie wzięło udział w demonstracji. Na dworcu zgromadziło się kilkuset nacjonalistów z pod znaku „Action Francaise” i inwalidów wojennych. Mniejszy oddział wyjechał nawet na pociąg do ostatniej stacji przed Paryżem i wstąpił do legosamego pociągu pospiesznego, w którym jechał Briand. Gdy Briand pociąg opuścił, zebrani na dworcu powitani go gwizdami i szalonym wyciem. Jeden z inwalidów wojennych wykrzyknął: „Przejdźcie do Brianda i zawałaj!” „Nikczemnik! checz na was wnieść w nową wojnę z Niemcami i wytrud nas i nasze dzieci gaziem niemieckim!”. Także przed dworcem zgromadziło się najwięcej demonstrantów, których jednak policja rozpedzila. Demonstracja przeszła 30 osób. Na ulicach miasta rozleży inwalidów wojennych i wykrzyknęli: „Gdy obrzynie afiszę z protestem przeciw ustępli-

wej polityce Brianda, zdolnej do wywołania wojny zawieruchy wojennej. Inwalidzi i wdowy po poległych żołnierzach zapowiadają demonstracje protestacyjne.

HUMOR I SATYRA

W ANGLIĘ: Mój dom — to twierdza.
W POLSKE: Twierdza — to mój dom.

SILA I PRAWO

Nie pamietaj już kiedy, u drzwi jakiejś sali, Pulkownik się ze sobą przy wejściu spalkali — „Pan pierwszy”. — „Nie, pan pierwszy” — sędzia przeciął sprawę: — „Pan pierwszy pułkownik! wszak... sila przed panem!”
(Z „ABC”).
Henryk St. Harten.

